

[Bakholt]

var, når vi ved bestemte lejligheder gennemførte skatte- og afgiftsforhøjelser.

På den baggrund havde den danske befolkning selvfølgelig god grund til at tro, at denne regering ikke ville komme med forslag om stigende skatter og afgifter. Men ak, dér har regeringen foretaget en kovending. Den er drejet præcis 180 grader rundt. Jeg tror, jeg roligt tør sige, at statsministeren chokerede den danske befolkning, da han her fra folketingets talerstol onsdag den 25. april 1984 redegjorde for det forlig, regeringen havde indgået med det radikale venstre, og som indeholdt ret store skatte- og afgiftsforhøjelser.

Regeringen gør her lige præcis det modsatte af det, den siger at den vil gøre. Det har den også gjort ved andre lejligheder. Den stemte imod indekseringen i sin tid, da vi fik den gennemført for en midlertidig periode. Men da man kom til magten i 1982, ville man ikke være med til at ophæve den, da SF fremsatte forslag om det. Det er også en understregning af, at regeringen gør det modsatte af det, den siger at den vil.

Det er nu øl og tobak, der skal holde for. Her skal hentes i alt 535 mill. kr. Vi har i socialdemokratiet aldrig haft nogen religiøs eller nogen hysterisk holdning til forhøjelse af afgifter, når de er blevet gennemført i en fornuftig sammenhæng. Det gjorde, at vi gennemførte nogle ret store forhøjelser i foråret 1982 i forbindelse med martspakken for at sørge for, at vi fik penge til en række uddannelsespladser, som vi ved den lejlighed sikrede, og for at kunne gøre en særlig indsats over for beskæftigelsen. Det var der perspektiv og mening i. Vi foretog også nogle forhøjelser for mejeritilskudsordningernes vedkommende, som nu bliver totalt fjernet.

Vi tog altså hensyn til de svage grupper, og der var perspektiv i det. Regeringen går altså præcis den modsatte vej nu. Der er ikke meget perspektiv i det, den her har foreslået.

Så har vi udskrivningsloven. Her foreslår man, at personfradragene skal forhøjes med 2 pct., og det gælder også skalatrinene. Dog er der den glædelige ting i det, at pensionisterne får deres fradrag forhøjet med 6 pct., ikke med 2 pct. som alle andre. Spørgsmålet er så, om det er nok til at friholde pensionisterne for beskatning, som det er sagt at man ønskede at gøre. Det vil vi se lidt nærmere

på i udvalget. Vi er ikke så sikre på, at det holder stik.

Vi er også tilfredse med, at skatteløftet er fastholdt på de 73 pct., og at regeringen ikke har forsøgt at få det reduceret, hvad man gjorde i sidste folketingssamling.

Men der er andre reguleringer, som ikke nøjes med 2 pct. Det gælder afskrivninger; det fremgår af bemærkningerne. Det gælder etableringskontolovens beløbsgrænse og regulering af anskaffessummen. Her er ingen 2 pct.s regulering. Her foretages en normal regulering efter reguleringspristallet. Det synes vi faktisk er urimeligt. Hvis der skulle være en fornuftig og rimelig linje i det, så var der andre reguleringer, der også skulle nøjes med de 2 pct. Jeg ved ikke, om der er tale om en forglemmelse eller det er en misforståelse, men det vil jeg gerne spørge skatteministeren om.

Det, der i realiteten er tale om her, er skatteforhøjelser. Man forsøger ganske vist at camouflere det. Provenuet skønnes at stige med 3 mia kr., det vil sige omkring 6,5 pct.

Jeg må sige, at vi fra socialdemokratiets side ønsker en normal regulering af skalatrinene og bundfradragene. Den personlige indkomstbeskatning får større og større vægt, det understreger dette forslag også, og det er vi imod. Vi vil under udvalgsarbejdet stille en række spørgsmål for at få belyst, hvor store stigninger der kan risikere at blive, hvis dette bliver vedtaget.

De skatte- og afgiftsforhøjelser, der er foreslået, kommer ikke isoleret. De kommer oven i en lang række andre forringelser, og hvis de bliver gennemført, hvad det kunne tyde på, vil det ødelægge manges økonomi. Der er ikke ret meget perspektiv i det her, og der er ikke megen fremtid i det. Det er for ensidigt.

Der skrives om samtlige lovforslag, at de er et led i regeringens genopretningspolitik. Jeg er helt sikker på, at de, der bliver udsat for virkningerne af det her, vil føle det modsatte. De vil føle, at deres økonomi bliver forringet, og at det nedbryder mange menneskers eksistensgrundlag. Vi har ikke tillid til regeringen på det her område. Den gør det modsatte af det, den siger at den vil, og det må vi jo tage stilling til i fremtiden, når vi skal prøve at vurdere, hvad regeringen egentlig vil. Når den fremsætter en påstand om, at